

Č. 5151.

O b e c n í v o l b y: * Strana, která při volbě do obecní rady dle zásad o poměrném zastoupení nedosáhla volebního čísla, má nárok na mandát v obecní radě jen za splnění podmínek uvedených v § 46, odst. 1 a 2 ob. ř. vol.

(Nález ze dne 24. listopadu 1925 č. 22.543.)

V ě c: Dr. Robert S. v P. proti zemské správě politické v Brně o volbu obecní rady.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — — K volbě obecní rady v P. sdružily se volební skupiny čsl. národně demokratická, čsl. lidová a živn.-obch.-středostavovská dohromady s 20 mandáty, dále volební skupiny soc. demokratická, čsl. socialistická a komunistická rovněž s 20 mandáty. Vedle nich stála ještě samostatně skupina židovsko-národní se 2 mandáty. Při rozdělování 14 mandátů do obecní rady rozhodla volební komise, že první skupině sdružených stran připadá 6 mandátů, druhé skupině 7 a samostatné skupině židovsko-národní 1 mandát a dle toho také provedena volba. Volba st-le obecním radním za skupinu židovsko-národní byla nař. rozhodnutím zrušena.

Stížnost spatřuje nezákonnost ve způsobu, jakým bylo při rozvrhu zbylých mandátů použito § 46 ve spojení s § 64 ob. ř. vol. Leč neprávem.

§ 64 ob. ř. vol. stanoví o volbě ob. rady podle zásad poměrného zastoupení, že se mandáty rozdělí mezi vol. skupiny podle obdoby ustanovení §§ 45—48 ob. ř. vol. s odchylkou, že i skupina, která nemá ani tolik členů, kolik činí číslo volební, může obdržeti zastoupení v ob. radě.

Jak zbylé mandáty jest přikázati, ustanovuje § 46 ob. ř. vol. a sice: Nejprve skupinám, které vykázaly největší zbytek při dělení původním; jsou-li zbytky dělení u více skupin stejné, přidělí se mandát straně, která dosáhla většího počtu hlasů, a konečně, mělo-li by několik stran stejný počet hlasů, rozhodne los. Poslední odstavec § 46, který straně nedosáhnoucí volebního čísla odpírá mandát, neplatí pro volbu ob. rady.

V daném případě byly tu pro volbu ob. rady 3 strany, z nichž každá měla stejný zbytek dělení, nastala tudíž druhá eventualita § 46, totiž nutnost přidělití 2 zbylé mandáty postupně oněm stranám, které dosáhly většího počtu hlasů. Stranami těmi byly obě sdružené skupiny vládnoucí, každá 20 mandáty v ob. zastupitelstvu.

Dle odst. 2. § 64 ob. ř. vol. může mandát ob. radního obdržeti i taková strana, která volebního čísla nedosáhla. Tomuto předpisu zákona nelze rozuměti jinak, nežli že, střetnou-li se u takové strany ostatní podmínky § 46, nemůže jí býti mandát odepřen pouze z důvodu, že nedosáhla čísla volebního.

V daném případě, v němž strana samostatná neměla pro volbu radního ani volebního čísla, nýbrž pouze zbytek 2, mohla obdržeti zbylý mandát jen, kdyby tento zbytek byl větší, nežli zbytky druhých stran. Protože však i ostatní dvě strany měly stejné zbytky, musily býti poděleny zbylými mandáty ony, neboť měly větší počet hlasů (po 20).

Vytýká-li stížnost, že není správná argumentace nař. rozhodnutí, že odchylka odst. 2. § 64 mohla by býti v daném případě přivedena k platnosti jen kdyby při stejném zbytku dělení u všech tří skupin vykazovala strana židovsko-národní větší počet mandátů v ob. zastupitelstvu, má zajisté pravdu. Argumentace ta na daný případ nepřiléhá. Strana žid.-národní by měla jen tenkrát nárok na mandát — i když nedosáhla čísla volebního — kdyby ostatní dvě strany anebo aspoň jedna z nich (protože šlo o 2 zbylé mandáty) vykazovala menší zbytek dělení, tedy v daném případě zbytek 1; pak by jmenovaná strana se zbytkem 2 měla přednost pro přidělení zbylého mandátu. Avšak tento nevhodně volený příklad nemění nic na správnosti rozhodnutí samého a z něho nevzešla st-li žádná újma, takže není třeba se jím dále zabývat.

Poukazuje-li stížnost na to, že strana nár.-demokratická, které sporný mandát připadl při rozvrhu mezi jednotlivé listiny sdružené, vykazovala zbytek dělení 1, přehlíží, že k rozdělení mandátů mezi listiny sdružené dojde dle § 48 ob. ř. vol. teprve, když byla komise přidělila všechny mandáty volebním skupinám. Když tedy strana již při rozvrhu mandátů dle §§ 45 a 46 vyšla na prázdko, nemůže si při rozdělení mandátů mezi jednotlivé skupiny dle § 48 na mandát činit nárok, ani nemůže se domáhat toho, aby rozdělení zbylých mandátů dle § 46 dělo se na podkladě cifer (vol. čísla a zbytků), jež se objeví při dělení dle § 48 l. c.

Stížnost projevuje také názor, že prý v městské radě může býti zastoupena každá strana z ob. zastupitelstva, když vol. komise tak rozhodne. Z názoru toho pak dovozuje, že i straně nár.-židovské patří mandát v měst. radě, ježto jí ho vol. komise přiznala. K tomu stačí odpovědět, že vol. komise musí především při rozhodování svém dbáti zákona, v daném případě předpisů §§ 45—48 ob. ř. vol., a dále že její rozhodnutí nejsou konečná, nýbrž že podléhají přezkoumání vyššího úřadu, neboť do rozhodnutí vol. komise lze si stěžovati námitkami proti volbě (§ 33 posl. odst. ob. ř. vol.).

Dle toho, co bylo uvedeno, nelze v nař. rozhodnutí shledati nezákonnost stížností vytýkanou, pročez bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5152.

Obecní úředníci (Podk. Rus): Obecní úředník města Užhorodu nemá nároku na připočtení válečných pololetí pro vyměření výslužného ani na to, aby mu percentuelní sazba byla počítána za každý rok služební doby přesahující dobu 10 let 2.4% místo pouhými 2%.

(Nález ze dne 24. listopadu 1925 č. 22.582.)

Věc: Hlavní město Užhorod proti županskému úřadu v Užhorodě o pensijní požitky Dra Alexe S.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud do služební doby rozhodné pro výměru pensijních požitků Dra A. Š. započítalo válečná půlletí v době dvou roků 6 mě-